

Videregivelse af sådanne oplysninger fra registre, der ikke er oprettet med henblik på videregivelse, falder således ikke ind under reglerne i kapitel 3, men vil være omfattet af reglerne i kapitel 2. Ved siden af de egentlige kreditoplysningsbureauer giver navnlig pengeinstitutterne kreditoplysninger i et ikke ringe omfang. Der kan i den forbindelse henvises til beskrivelsen af pengeinstitutternes kreditoplysningsaktiviteter på side 35 f. og 48 f. i betænkningen om de private registre. Det har på den baggrund været overvejet, hvorvidt andre former for kreditoplysningsvirksomhed – herunder navnlig pengeinstitutternes – end den, der udføres af de egentlige kreditoplysningsbureauer, burde reguleres nærmere i loven. Justitsministeriet har imidlertid ligesom udvalget fundet, at der næppe for tiden synes at være et behov herfor. Justitsministeriet har i den forbindelse bl. a. lagt vægt på de forhold, der er anført af Danske Bankers Fællesrepræsentation i skrivelse af 11. oktober 1972 til registerudvalget, der er optrykt som bilag XII i betænkningen om private registre, herunder at pengeinstitutterne i forvejen er underkastet offentligt tilsyn i medfør af bank- og sparekasseloven. Såfremt det viser sig, at der forekommer misbrug i forbindelse med kreditoplysningsvirksomhed, der ikke er omfattet af kapitel 3, vil bestemmelsen i § 3, stk. 5, kunne give hjemmel til en nærmere regulering af aktiviteterne.

En kontrol med kreditoplysningsbureauerne kan tænkes udformet på flere måder, jfr. således side 41 i registerudvalgets betænkning om de private registre. Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag om en kontrolordning, der bygger på en kombineret offentlig og privat indsigt i bureauernes virksomhed.

Den foreslåede ordning bygger på et krav om anmeldelse om oprettelse af et kreditoplysningsbureau til registertilsynet i forbindelse med regler, der giver de registrerede adgang til at blive gjort bekendt med, hvad der er registreret om dem og en pligt for bureauerne til at foretage berigtigelse af urigtige eller vildledende oplysninger.

Til § 6.

Bestemmelsen, der med enkelte sproglige ændringer svarer til § 4, stk. 1, i betænkningens udkastet, angiver, hvilke registervirksomheder der omfattes af kapitel 3.

Ordene »driver virksomhed med« er indsat for at præcisere, at bestemmelsen ikke omfatter virksomheder eller andre, der i enkeltstående tilfælde eller lejlighedsvis skaffer sig, registrerer og videregiver soliditetsoplysninger til konkrete formål,

f. eks. advokater. Derimod er det ikke herved tilset at begrænse bestemmelsen til kun at omfatte registreringsaktiviteter, der drives som traditionelle erhvervsvirksomheder, f. eks. som enkeltmandsfirmaer eller aktieselskaber. Også f. eks. foreninger, der registrerer og videregiver soliditetsoplysninger til medlemmerne, vil efter omstændighederne være omfattet af bestemmelsen. Derfor er bestemmelsen heller ikke formuleret således, at kun registreringsvirksomheder, der sælger oplysninger til *udenforstående*, er omfattet. Kriteriet er alene, at den pågældende indsamler og registrerer soliditetsoplysninger *med henblik på videregivelse*.

Selv om virksomheden tillige og måske som hovedformål driver anden form for erhvervsvirksomhed, f. eks. incassovirksomhed, bringer dette ikke virksomheden uden for kapitel 3, hvis betingelserne i § 6 er opfyldt.

Efter bestemmelsen skal den, der ønsker at drive denne form for virksomhed, forinden indgive anmeldelse herom til registertilsynet. Efter forslaget § 24, stk. 1, skal registertilsynet kunne fastsætte regler om, hvilken form og indhold en sådan anmeldelse skal have. Tilsynet vil på grundlag af anmeldelsen kunne vurdere, om virksomheden opfylder lovens krav, eller om tilsynet med hjemmel i bestemmelsen i § 21 eventuelt skal pålægge virksomheden at foretage ændringer af aktiviteterne. Den, der ønsker at påbegynde en sådan virksomhed, vil også inden virksomheden rent faktisk påbegyndes, kunne anmode registertilsynet om en udtalelse om, hvorvidt en påtænkt aktivitet efter tilsynets opfattelse vil være i overensstemmelse med lovens bestemmelser.

Til § 7.

I denne bestemmelse, der i det væsentlige svarer til § 5 i betænkningens udkastet, fastlægges, *hvilke typer* af oplysninger der må registreres og videregives af kreditoplysningsbureauerne.

Efter *stk. 1* må *kun oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed registreres m. v.* Det betyder bl. a., at et bureau ikke som led i kreditoplysningsvirksomheden kan indsamle oplysninger til belysning af f. eks. personers faglige evner m. v. og dermed virke som en art »ansættelsesnævn« for private virksomheder. Oprettelse af registre med sådanne formål vil dog kunne ske med hjemmel i forslaget § 3. Reglerne i § 7 forhindrer naturligvis ikke, at en virksomhed ved ansættelse af personale beder et kreditoplysningsbureau udtale sig om en ansøgers økonomiske soliditet eller kreditværdighed.